

saa videre. Udvalgets Flertal optager dernæst Kommissionens Flertals Forslag om forhøjet Told paa Ost, der antages at ville indbringe henimod 200,000 Kroner. Ogsaa om denne Position kan man paa Forhaand sige — Erfaringen viser det jo — at den ikke vil medføre nogen Fordyrelse af et Næringsmiddel, som den store Befolkning bruger. Vi have hidtil haft en Ostetold, og den har faktisk ikke haft nogen Indfyldelse paa Prisen paa de Oste, som vort Landbrug producerer. Jeg maa i denne Sammenhæng nævne, at der foreslaas Told paa visse formalede Kornvarer, der kun er foreslaaet at skulle gælde en kortere Tid, og som efter den nuværende Indførselsmængde vilde indbringe et Beløb, der ikke er saa lille, nemlig 375,000 Kroner; antagelig vil den dog slet ikke indbringe noget som helst. Det skal jeg imidlertid komme tilbage til senere, jeg nævner det nu kun for Oversigtens Skyld.

Vanskelighederne ved en Toldlov ligge imidlertid ikke blot i det, som jeg har antydet om, hvorledes man skal bære sig ad med Nedsættelser paa saa store Positioner, som Folketinget har foreslaaet, den egentlige Vanskelighed opstaar ved Beskyttelsessatserne. Jeg skal selvfølgelig ikke her ved denne 2den Behandling indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Beskyttelse er nødvendig og nyttig for vort Land eller ej. Det er tit nok omtalt. Jeg ønsker kun at udtale — og det gør jeg med Tilfredshed — min Glæde over at have hørt det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Mundbergs) Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling. Det fremgik nemlig af dem, at Arbejdernes Repræsentanter anse en passende Beskyttelse for at være til Gavn for Landet, og at den derfor bør opretholdes for den store Arbejderbefolknings Skyld. Jeg siger, at det er allerede et Fremskridt, at man er kommen dertil, at Arbejdernes Repræsentanter anerkende Rigtigheden af en saadan Betragtning. Ved Siden deraf skal jeg udtale, at det hverken fra Toldkommissionens Flertals Side eller fra Udvalgets Flertals Side har været Op-gaven at finde saadanne Beskyttelsessatser, at Industrien kunde lægge sig til at sove og ikke behøve at følge med og anstrenge sig. Endnu mindre har det været vor Op-gave at finde saadanne Beskyttelsessatser, der skulde tage Sigte paa eller medføre, at der i Ly af dem skulde indvindes betydeligt paa den store Befolknings Bekostning. Man har derimod søgt at indrette Beskyttelsen saaledes, at den netop blev et passende Værn mod

Konkurrencen fra Udlandet, saaledes, at man satte Industrien her i Landet i Stand til med Kraft at tage Konkurrencen op med Udlandet og udvikle sig videre. Det er oplyst, at der i 1897 her i Landet var henimod 3000, i alt Fald over 2900 Virksomheder, der faldt ind under Fabrikinspektionens Tilsyn, og at de beskæftigede et Antal af over 64,000 Arbejdere. En saadan Virksomhed maa have social Betydning, og det gaar ikke an at stille sig saaledes over for den, at man ikke vil varetage dens Interesser. Naturligvis skulle disse Interesser varetages under skønsomt Hensyn til, hvad der i øvrigt kræves, og hvad særlig de andre, de ikkenæringsdrivende, have et billigt Krav paa. Det gælder altsaa om at finde de Satser og Normer, der gøre det muligt for Industrien at udvikle sig paa en saadan heldig Maade som hidtil, og det anser Flertallet for at være af stor Vigtighed for Landet. Ved Siden af, at vor Industri nu udøves i det Omfang, som de Tal, jeg har nævnt, dog give en Antydning af, staar den Kendsgerning, at vi i 1897 indførte færdige Industrivarer til en Værdi af omtrent 150 Millioner Kroner. Saa meget er altsaa det, vi maa hente hjem af færdige Varer fra Udlandet, og da Varerne jo ikke blive færdige af sig selv, er det givet, at der i denne Sum er en meget betydelig Del, som er Arbejdsløn til Udlandets Arbejdere, det er en selvfølgelig Ting. Hvis vi kunde naa dertil, at en stor Del af disse Arbejder kunde blive udførte herhjemme, vilde der være vundet meget for den danske Arbejderstand. — Endelig skal jeg som en almindelig Grund-sætning, med Hensyn til hvorledes vi have set paa disse Beskyttelsessatser, fremhæve, at vi først og fremmest have ønsket at indrettet det saaledes, at Haandværket kunde faa den fornødne Beskyttelse. Vi kunne naturligvis ikke forebygge, at en Beskyttelsessats, der er til Fordel for Haandværket, ogsaa kan blive til Fordel for industrielle Virksomheder, der ere beslægtede dermed; men Hovedsagen for os har været, at støtte og styrke Haandværket i Konkurrencekampen, saa godt vi have kunnet.

Det var de almindelige Bemærkninger, jeg ønskede at fremsætte om de Grund-sætninger, hvorefter Flertallet er gaaet frem. Jeg skal derefter sige, at hvad nu disse Beskyttelsessatser angaar, have vi paa de fleste Punkter fulgt Toldkommissionens Flertal. Ingenlunde paa alle, men dog paa de fleste. Vi fandt, det var naturligt og rimeligt, at dette høje Ting fik Løjlighed til at udtale, om det ikke i det væsentlige billigede, hvad